

богоугодни работи. И тъй като мното благочестивъ, той спомни обещанието си, а герцогъ де-Лерма като много лукавъ, не забрави да го напомни и той на господара си.

Съ този начинъ са постарахъ да прекъснатъ сближаваньето и любовъта която са ражда и между царственнытъ супруги, въ първите дни на свадбата имъ, и да унищожатъ или ослабятъ влянietо което можаше царицата да възьма на съпруга си.

Царътъ който щъше да премине сичка Испания, тръгна тосъ чашъ за Галиция, придруженъ отъ министра си и отъ много придворни, а царицата съ малобройна свита пътуваше полека, едно по причина на безмъртната марана, и друго защото са спираше често за да са чуди на природата.

Хуерта на Валенция имаше видъ на рай. Плодородието ѝ бъше чудовищно: отдавахъ го на пороите отъ кръвъта, които залъхъ поленитъ ѝ въ войните между Маврите и Християните. Но истинно е че трудоветъ на Маврите спомогнахъ повече отъ кръвъта имъ за да ги оплодотвори.

Вредъ, водохранилищата, и вады распределняхъ водата въ найотдалеченитъ и сухи земи; вредъ водни извори и мурави, вредъ плодове посрѣдъ цвѣтата и лѣсоветъ.

Царицата и свитата ѝ слѣдовахъ отдавно брѣговетъ на Гвадалкивиръ, и очитъ ѝ, отегнѣла отъ великотѣсто на палатите не са насыщахъ на зрѣлището на очарователната онъзи природа.

Но заведнажъ привечерь, тя са спрѣ и извика очудена щомъ видѣ една долина или подобрѣ Едемъ, въ който бѣхъ събрани сичките чудеса на земята, сичките тропически растѣнія заедно съ Европейските. Тамъ на открытие въздухъ растѣхъ банановото дърво, миrtle и кедрътъ; тамъ са виждахъ лѣсове отъ портокалови и китрови дървета, на които клоневетъ са превивахъ отъ тежестта на златните имъ плодове.

Единъ потокъ, на който пъната блѣстѣше по моравата, течеше презъ сичката долина, като поеши съ